

LITERATUUR

Dit is een rubriek die in principe door Uw redacteur zal worden verzorgd. U zult hier worden geïnformeerd over nieuwe literatuur op het gebied van terrariumverzorging en de systematiek van slangen. Ook zal ik (eventueel op verzoek) proberen af en toe een literatuuroppgave te plaatsen voor de determinatie van de slangen uit een bepaald land of van een systematische groep.

Tips voor nieuwe literatuur en boekbesprekingen ingezonden door lezers zijn van harte welkom.

Further observations of the Blood python (*Python curtus*) in captivity including an effective method of induced feeding; P.J. Stafford. *The Herptile* (1982), Vol. 7 (1): 20-22.

*De auteur beschrijft het terrarium en de terrariumomstandigheden van zijn *Python curtus*. Absolute rust is een eerste vereiste voor deze moeilijk houdbare dieren. Daar grote exemplaren zeer sterk zijn, wordt het dwangvoederen met prooidieren afgeraden, omdat men dan gemakkelijk de nek beschadigt. Het dwangvoederen van vloeibare produkten met behulp van een slang bleek meer succesvol.*

*Verder wordt een beschrijving gegeven (samengevat overgenomen uit een publikatie van D. Bowser, *Notes from Noah*, 1979) van een methode om dit soort pythons (met 90% kans op succes) uit zich zelf aan het eten te krijgen. Men moet daartoe (ook als het een grote slang is) een klein terrarium vullen met een laag van een mengsel van bladaarde, schors, bladeren, enz. Deze laag wordt flink nat gemaakt (maar niet doorweekt) met water. Aan één kant wordt een schuilplaats gemaakt van een doos, waarin in de zijkant een gat geknipt is. Het terrarium moet*

nu tot minstens 29⁰C verwarmd worden, waardoor een hoge relatieve luchtvochtigheid wordt bereikt.

Meestal zal de slang zich in de doos verstoppert en na ongeveer een week zoveel tot rust gekomen zijn dat hij met zijn neus bij het gat van de doos durft te gaan zitten. Nu wordt er een nacht een dode rat of een ééndagskuiken bij de opening van de doos gelegd. In 90% van de gevallen zal de slang nu uit zich zelf gaan eten. De zijanten van het terrarium kunnen het beste afgedekt worden, zodat de slang zo min mogelijk gestoord wordt.

Als de slang regelmatig eet kan de relatieve luchtvochtigheid verminderd worden door meer te ventileren, totdat de bodemlaag droog is. De slang kan dan in een ander (droog) terrarium gezet worden.

De auteur heeft deze methode ook bij een *Python regius* uitgeprobeerd: na ongeveer vier weken ging het dier vanzelf eten.

Breeding the Gopher snake, *Pituophis melanoleucus*; C.J. Bryant. *The Herptile* (1981), Vol. 6 (4): 30-31.

De beide slangen (paartje) van de auteur aten niet of heel weinig gedurende de wintermaanden. Toen ze op 11 april 1981 bij elkaar gezet werden jaagde het mannetje achter het vrouwtje aan, maar het kwam niet tot een paring omdat het vrouwtje geen interesse toonde. Toen de slangen op 13 april opnieuw bij elkaar gezet werden vond er wel een paring plaats.

Op 14 mei vervelde het vrouwtje en op 20 mei legde ze 7 eieren in een bak met sphagnum. Na een incubatieperiode van 68-70 dagen (bij 28,3⁰C) op Perlite, kwamen er 3 eieren uit.

De jongen vervelden op 8 augustus en aten direct zelfstandig jonge muisjes.